

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: Č. s. o. p. Š., IČO X
sídlem n. R 2, X Š.
zastoupený advokátkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou
sídlem Horní náměstí 365/7, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2021, č. j. KUOK 94237/2021, ve věci
povolení ke kácení dřevin,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Městský úřad Š. vydal na žádost města Š. podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) povolení ke kácení 5 ks dřevin rostoucích mimo les na pozemcích města Š. ve 4 různých lokalitách. Zároveň městu Š. uložil podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody náhradní výsadbu 9 ks dřevin na pozemky dotčené kácením a povinnost zajistit následnou péči o vysazené dřeviny v délce 5 let. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že jde o dřeviny vykazující závažné zdravotní defekty (narušení kořenových systémů, infekce kmenů a kosterních větví, defekty spojené s vyhníváním, přítomné plodnice dřevokazných hub, zhoršený zdravotní stav, zhoršená stabilita aj.). Kromě zřetelně nevyhovujícího zdravotního stavu mají předmětné dřeviny rovněž viditelně nízkou funkčnost i estetickou hodnotu a jsou tak bezesporu neperspektivní v dalším možném vývoji. V důsledku uvedeného jsou ohrožením pro bezpečnost osob a majetku. Případný dendrologický zásah by byl nereálný, neboť by vedl ke vzniku nestabilních, nebezpečných a nevzhledných torz. Při místním šetření nebyly zjištěny známky přítomnosti chráněných či ohrožených druhů. Po zvážení všech důvodů je nutné upřednostnit veřejný zájem na zajištění bezpečnosti osob pohybujících se na veřejném prostranství města a ochranu přilehlého majetku v okolí daných stromů, protože v důsledku současného stavu těchto stromů existuje předvídatelné riziko zranění osob nebo poškození majetku.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Aprobával závěry žalovaného, posouzení všech zákonných kritérií shledal dostatečné. Podle žalovaného je téměř vždy nesporný vliv stromů na klima, estetický význam a také funkce stromu jako biotopu. Náhradní výsadba 9 kusů dřevin je podle žalovaného dostačující nejen s ohledem na dřeviny, ale i na druhy živočichů, kteří na ně jsou vázáni. Obecně je vhodnější výsadba vzrostlejších dřevin, což bylo splněno. Rovněž byl dodržen princip náhradní výsadby co nejbližší místu, kde vznikne ekologická újma. Zde bylo vhodně zváženo, že by nová výsadba neměla proběhnout v blízkosti budov či v místech vedení inženýrských sítí. Závěrem žalovaný uvedl, že za topol kanadský byly navrženy dva jeřáby střední velikosti, což v budoucnu předpokládá snížení rizika zasahování do průjezdového profilu cesty, v dané lokalitě dojde ke zvýšení ekologické funkce (opylování hmyzem, plody pro ptactvo) a estetické funkce (estetické působení plodů). Za břízu a borovici jsou navrženy tři slivoně, které budou umístěny z boční strany domu, protože se kácené stromy nacházejí v těsné blízkosti bytového domu a v pásu mezi ním a komunikací nelze náhradní výsadbu provést z důvodu přítomnosti inženýrských sítí. Za jírovec maďal je navržen jeden jírovec pleťový, který má vyšší odolnost vůči škůdcům, kteří často napadají jírovce v intravilánu obce, a dále slivoň jako druh s obdobím květu zasahujícím do časně jarního období, jehož zástupce v místě chyběl a pro zvýšení estetického významu (červená barva stromu). Za třešeň jsou navrženy dva šácholany Soulangeoovy, které jsou vzrůstem srovnatelné, ačkoliv se jedná o keře. To umožní zachovat rozhledové rozměry, nedojde ke kolizi s inženýrskými sítěmi v okolí, a navíc je v bezprostředním okolí dalších 9 plně vzrostlých stromů.
3. Žalobce se žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a namítá, že žalovaný ve velké míře doplnil odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně zejména pokud jde o náhradní výsadbu a odůvodnění jednotlivých stromů, které ji mají tvořit. Tyto důvody uvedl žadatel až v rámci podaného odvolání, proto je zjevné, že správní orgán I. stupně, vycházel z neúplně zjištěného skutkového stavu. Správní orgány zcela rezignovaly na objektivní posouzení zejména funkčního významu kácených dřevin. Žalovaný vyslovil předpoklad, že funkce všech stromů je stejná, tak tomu ale není. Jinou funkci bude zastávat

jehličnatý strom, který plní funkci protihlukové bariéry než listnatý strom, ve kterém jsou dutiny vhodné pro hnízdění ptactva. Takových funkcí je více a úkolem správních orgánů bylo zjistit, jaká je konkrétní funkce jednotlivých stromů určených ke kácení. Žalobce nepochybně, že by mělo dojít k pokácení předmětných dřevin z bezpečnostních důvodů, ale řádné posouzení funkčního významu kácených dřevin brání řádnému stanovení ekologické újmy, která kácením dřevin vznikne a v návaznosti na to stanovení adekvátní náhradní výsadby, kterou by měla být vzniklá ekologická újma kompenzována. Náhradní výsadba není ani žádným způsobem vypočtena, není proto zřejmé, z čeho správní orgány při jejím stanovení vycházely. Rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné. Navržená náhradní výsadba je navíc nedostatečná, což vyplývá z ohodnocení provedeného pomocí kalkulačky vytvořené Agenturou ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“).

4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout a zdůraznil, že žalobce byl až do podaného odvolání v řízení pasivní. Neúčastnil se místního šetření ani se nevyjádřil k podkladům žádosti. Ty tvořily mj. informace o každém stromu – lokalizace, určení druhu, dendrometrické parametry, fotodokumentace, zhodnocení zdravotního stavu, fyziologického stáří, vitality, perspektivy, stability a bezpečnosti. Dále uvedl, že funkční a estetické hledisko bylo vyhodnoceno dostatečně. Totéž platí o důvodu pro kácení. Náhradní výsadba sice má být přiměřená vzniklé ekologické újmě, nicméně způsob či metoda jejího stanovení není zakotvena v žádném právním předpise. Rozhodně nemusí správní orgány postupovat podle kalkulačky vytvořené AOPK. Absence výpočtu proto nemůže být vadou rozhodnutí. Jinak zopakoval argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí.

B. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Krajský soud předně uvádí, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). Odvolací orgán může provést určité korekce a doplnění prvostupňového rozhodnutí, a právě v této vzájemné souvislosti pak správní soud věc posuzuje (rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48, body 23, 24 a 32). Z tohoto pohledu nemůže vést ke zrušení napadeného rozhodnutí námitka, dle které měl správní orgán I. stupně rozhodovat na základě neúplně zjištěného skutkového stavu.
7. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soud uvádí, že podle ustálené judikatury NSS je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, body 61 a 66). Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Je rovněž vhodné

zdůraznit, že za nepřezkoumatelné nelze označit takové rozhodnutí, jehož odůvodnění nesplňuje subjektivní přesvědčení účastníka o jeho kvalitě či kvantitě.

8. Podle § 8 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody platí, že *ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.*
9. Ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona stanoví, že *orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.*
10. Podle § 10 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, platí, že *ekologická újma je ztráta nebo oslabení přirozených funkcí ekosystémů, vznikající poškozením jejich složek nebo narušením vnitřních vazeb a procesů v důsledku lidské činnosti.*
11. Jak vydání samotného povolení ke kácení dřevin, tak uložení náhradní výsadby je závislé na správním uvážení. Přezkum správního uvážení je ve správním soudnictví omezen. Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Správní rozhodnutí tedy podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné závěry (viz např. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2015, č. j. 7 As 280/2014-72).
12. Při rozhodování o povolení či nepovolení kácení dřevin musí správní orgán v rámci svého správního uvážení provést na základě konkrétních skutkových zjištění tři dílčí vyhodnocení, a to: i) funkčního a estetického významu předmětných dřevin, ii) závažnosti důvodu pro kácení těchto dřevin a iii) porovnání obou zájmů. Z rozhodnutí správního orgánu musí být patrné, jakou úvahou se při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé dostatečně zhodnotil (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2007, č. j. 4 As 10/2007-109 nebo ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84, č. 3/2009 Sb. NSS).
13. Předně krajský soud uvádí, že v napadeném rozhodnutí žalovaný zcela dostatečným způsobem vymezil důvod kácení dřevin (možné ohrožení osob a majetku v důsledku špatného stavu stromů). Koneckonců do posouzení této otázky nesměřovaly ani žádné žalobní námitky.
14. Zákon o ochraně přírody nestanoví, jaké okolnosti má správní orgán zkoumat při hodnocení estetického a funkčního významu dřevin. Blíže však tuto otázku upravuje Metodická instrukce Ministerstva životního prostředí publikovaná v jeho věstníku (duben 2021), která stanoví, že *vyhodnocení funkčního a estetického významu (viz bod č. 2.2 Funkční a estetický význam dřevin) se obvykle provádí slovně s ohledem na konkrétní podmínky na základě souhrnu jednotlivých funkcí, které dřevina plní (např. zdravotně-hygienická funkce v urbanizovaném prostoru obce, ekologicko-stabilizační funkce, krajinná dominant, dřevina jako biotop pro další organismy), a dílčích kritérií popisujících stav dřeviny (zejména zdravotní*

stav, vitalita, perspektiva dřevin) s přihlédnutím ke konkrétnímu stanovišti a místu v krajině. OOP zvažuje, zda dochází k synergickému působení funkcí nebo zda převažuje pouze jedna funkce nad ostatními, a k tomu přihlíží ve své správní úvaze. Součástí vyhodnocení funkčního a estetického významu je úvaha o vzniku ekologické újmy, která kácením dřevin vznikne, resp. o jejím rozsahu. Z citované instrukce vyplývá, že správní orgán má při hodnocení funkčního a estetického významu dřevin navržených ke kácení zohlednit jejich konkrétní funkci a jejich stav.

15. Estetický význam byl žalovaným vyhodnocen jako zjevně nízký s ohledem na špatný zdravotní stav stromů, který se promítl také v jejich vzhledu. Jedná se sice o hodnocení stručné, ale s ohledem na popis zdravotního stavu stromů se jeví jako dostačující. Rovněž konkrétním stavem dřevin se žalovaný zabýval zcela dostatečně, protože poukázal na rozsáhlé zdravotní defekty jednotlivých stromů, jejich funkčnost a perspektivnost (srov. str. 3 napadeného rozhodnutí). K posouzení konkrétní funkce dřevin z rozhodnutí vyplývá, že všechny stromy se nacházejí v intravilánu obce v blízkosti obytných budov, resp. školy a cest. U některých je výslovně uvedeno, že se nacházejí ve společenství dalších stromů (jírovec a třešeň). Z rozhodnutí je též patrné, že se jedná o dožívající stromy s velmi nízkou perspektivou a že nebyla zjištěna přítomnost žádného chráněného či ohroženého druhu živočicha, jenž by byl na některý konkrétní strom, či druh navázán. S žalobcem lze souhlasit v tom, že v odůvodnění rozhodnutí není výslovně vyhodnoceno, jakou konkrétní funkci jednotlivé stromy plní. To ale podle názoru soudu nebylo v daném případě nutné. V tomto směru krajský soud poukazuje na to, že žalovaný shledal, že ochrana osob a majetku je velmi silným důvodem pro pokácení předmětných stromů, které navíc nejsou nadále perspektivní (což ani žalobce nezpochybňuje). Za situace, kdy z jednoho dílčího kroku výše předestřené posouzení *prima facie* vyplývá převaha jednoho z konkurujících si zájmů, zde závažnost důvodu pro kácení nad zájmem na zachování dotčených dřevin, lze připustit nižší potřebu pečlivého odůvodnění zbývajících dílčích kroků uvedeného posouzení (k tomu obdobně srov. rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, č. j. 3 As 59/2020-68, rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 2. 2021, č. j. 65 A 63/2020-42 nebo rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2023, č. j. 8 As 97/2021-42). Jinak řečeno v takovém případě se lze spokojit se stručnějším vyhodnocením estetického a zejména funkčního významu dřevin, aniž by to mělo představovat vadu rozhodnutí. Konkrétními funkcemi stromů určených ke kácení se sice žalovaný zabýval stručně, ale s ohledem na okolnosti případu dostatečně.
16. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem, že by žalovaný nedostatečným způsobem odůvodnil náhradní výsadbu. Žalovaný obecně vysvětlil, že je vhodné, aby k náhradní výsadbě došlo v místech, kde ekologická újma vznikne, resp. v místech co nejbližším s ohledem na místní podmínky. Úvahu o míře ekologické újmy lze nalézt rovněž v tvrzení, že zdravotní stav stromů je špatný a že jejich perspektiva je velmi nízká. To zjevně značí, že vzniklá újma nebude zásadního rázu. Poté žalovaný předestřel, byť velmi stručně, proč jednotlivé druhy dřevin určené k náhradní výsadbě mohou snížit ekologickou újmu vzniklou pokácením jednotlivých dřevin – plození plodů vhodných pro ptactvo, estetické působení plodů, vhodná barva stromů, odolnost vůči škůdcům apod. (str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí). Předestřené úvahy lze považovat v daném případě za dostačující. Krajskému soudu není zřejmé, jak tento závěr může ovlivnit namítaná absence úvah o ekologické funkci kácených dřevin, tj. že se jedná o biotop pro ptáky a hmyz. Každý strom může být v zásadě biotopem pro některé druhy živočichů, to ostatně i žalovaný považoval za nesporné (str. 6 napadeného rozhodnutí). Prostou logickou úvahou lze domyslet, že takovým biotopem se mohou stát i nově vysazené dřeviny (současně je vhodné uvést, že nebyla zjištěna

přítomnost žádného chráněného druhu). Soudu ale není zřejmé, co konkrétně měl žalovaný v rámci ekologické funkce zohlednit. Žalobce totiž v žalobě nic konkrétního neuvedl (např. že by kácené druhy dřevin byly biotopem nějakého konkrétního druhu, který se v dané lokalitě hojně vyskytuje, ale nově vysázené dřeviny tuto funkci z nějakého konkrétního důvodu suplovat nemohou).

17. Lze tak uzavřít, že se žalovaný zabýval všemi zákonnými hledisky, které měl vzít v úvahu při správním uvážení. Jakkoliv byly úvahy žalovaného místy stručné, jsou v tomto konkrétním případě dostatečné. Je též nutné zdůraznit, že pokud si žalobce představoval podrobnější odůvodnění rozhodnutí, měl být sám v řízení aktivnější a uvést konkrétní argumenty, na které by musel žalovaný reagovat a tím argumentačně své rozhodnutí rozhojnit. Žalobce však v řízení zůstal pasivní s výjimkou velmi obecného odvolání.
18. K obecnému tvrzení žalobce, že stanovená náhradní výsadba je nedostatečná, soud uvádí, že náhradní výsadba má být podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody přiměřená vzniklé ekologické újmě. Žalovaný nebyl povinen při úvahách o kompenzaci ekologické újmy vycházet z kalkulačky AOPK. Takový požadavek nestanoví zákon ani výše citovaná instrukce ministerstva, která tuto kalkulačku uvádí pouze jako doporučující nástroj pro stanovení rozsahu náhradní výsadby (srov. bod 9.3 instrukce). Úkolem správních orgánů je určit ekologickou újmu a stanovit přiměřený způsob její náhrady. Jak k určení ekologické újmy dojde, je věcí správního orgánu. Jedná se o právní otázku spadající do kompetence orgánu ochrany přírody a krajiny. Rozhodnutí proto nelze považovat za nepřezkoumatelné jen proto, že v jeho odůvodnění absentuje výpočet ekologické újmy provedený pomocí kalkulačky AOPK. Své úvahy ohledně ekologické újmy a její kompenzace musí pochopitelně správní orgán odůvodnit, což se v této věci stalo (viz výše).
19. Protože žalovaný nebyl povinen určit ekologickou újmu dle kalkulačky AOPK, soud žalobcem navržené důkazy neprovedl. Žalovaný ekologickou újmu určil jinak a jeho úvahy jsou logické a přezkoumatelné a z žaloby není zřejmé, jak by skutková zjištění o finančním ohodnocení stromů mohla úvahy žalovaného zneplatnit. Je pozoruhodné, že žalobce kritizuje žalovaného ohledně absence úvah týkajících se ekologické újmy (zejména posouzení ekologické funkce dřevin), avšak sám poukazuje na nedostatečnost náhradní výsadby jen pomocí finančního ohodnocení stromů. Mezi cenu stromu a ekologickou újmu ale nepochybně nelze klást rovnítko.
20. Provedení navržených důkazů by navíc odporovalo zásadě koncentrace zakotvené v § 82 odst. 4 správního řádu, který stanoví, že *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.* Stávající právní úprava správního řízení klade důraz na to, aby se správní řízení pokud možno odehrálo před správními orgány v prvním stupni, a další či nové skutečnosti a důkazy v odvolacím řízení připouští jen zcela výjimečně. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu posiluje tzv. koncentraci řízení tím, že účastníkovi řízení neumožňuje uplatňovat v odvolacím řízení takové skutečnosti a důkazy, které mohl uplatnit již dříve, tedy v řízení v prvním stupni. K novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů, které uvede odvolatel v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, jež nemohl uplatnit dříve.

21. Přestože řízení před soudem není pokračováním správního řízení, nelze od koncentrace upravené citovaným ustanovením odhlédnout. Zákonný příkaz ke koncentraci správního řízení v prvním stupni podle § 82 odst. 4 správního řádu by se jistě neměl obcházet neomezenou možností žalobce vnášet takovéto nové skutkové okolnosti a jim odpovídající důkazy teprve v řízení před správním soudem. Proto soudní praxe a rovněž i doktrína dospěly k závěru, že tam, kde platí koncentrace podle § 82 odst. 4 správního řádu, neměl by soud provést takové důkazy, které nelze uplatnit v odvolání (např. protože je mohl žalobce uplatnit již v řízení v prvním stupni). Opačný postup by znamenal obcházení principu koncentrace správního řízení a také by popíral princip subsidiarity správního soudnictví (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 654-656, nebo rozsudky NSS ze dne 9. 1. 2019, č. j. 9 As 255/2017-47, bod 24, a ze dne 25. 1. 2022, č. j. 10 As 460/2021-59, bod 18, příp. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020-86, body 14 a 15).
22. Žalobce byl již v průběhu řízení na prvním stupni v rámci vyrozumění ze dne 8. 4. 2021, č. j. MUSP 39694/2021 seznámen s návrhem náhradní výsadby a mohl též nahlédnout do spisu, ve kterém by našel informace týkající se dendrologického posouzení stromů, počtu a druhu stromů v rámci náhradní výsadby a rovněž ceny stromů (když už se chtěl žalobce vydat cestou čísel) a namítat nedostatečnost uložené náhradní výsadby, leč neučinil tak. Ani v podaném odvolání nepředložil nyní navrhované důkazy, které z webové aplikace nepochybně mohl získat již v průběhu řízení na prvním stupni. Z tohoto důvodu by provedení navržených důkazů odporovalo zásadě koncentrace řízení upravené v § 82 odst. 4 správního řádu. Svou nečinnost ve správním řízení nemůže žalobce dohánět až v řízení před soudem.
23. Pouze *obiter dictum* lze uvést, že žalobce při výpočtu ekologické újmy vycházel mnohdy z nesprávných údajů o jednotlivých stromech, které neodpovídají spisovému materiálu (např. fyziologická vitalita břízy bělokoré není výborná až mírně snižená, ale zřetelně snižená a její zdravotní stav není výborný až dobrý, ale výrazně zhoršený; zdravotní stav jírovce není zhoršený, ale výrazně zhoršený; atraktivita umístění topolu není vysoká, nýbrž méně významná). Tyto skutečnosti by zjistil, kdyby byl ve správním řízení aktivnější. Proto by ani předložené důkazy nemohly mít patřičnou vypovídací hodnotu.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

24. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 15. února 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.